

Nádej

Dvojmesačník pre vnútornú potrebu zboru ECAV na Slovensku
so sídlom v Krajnom

Ročník 13

Číslo 1

december 10 – január 11

Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho. Lebo neposlal Boh Syna na svet, aby odsúdil svet, ale aby ho spasil. Kto verí v Neho, nebude súdený. Kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno jednorodeného Syna Božieho. (Ján 3:16)

Svetlo sveta

„Bol človek, ktorého poslal Boh; menoval sa Ján. Tento prišiel na svedectvo: svedčiť o svetle, aby všetci uverili skrze neho. On sám nebol to svetlo, len svedčiť mal o svetle. Bolo však pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prichádzajúceho na svet. Bolo vo svete a svet Ním povstal, ale svet Ho nepoznal. Do svojho vlastného prišiel, a Jeho vlastní Ho neprijali. Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno, ktorí boli splodení nie z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha. A to Slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami, a my sme hľadeli na Jeho slávu ako na slávu jednorodeného od Otca, (bolo) plné milosti a pravdy.“ Ján 1:6 - 14

Tak ako vrcholí adventný čas, my upriamujeme svoj duchovný zrak do mestečka Betlehema – mesta Dávidovho, kde sa začal uskutočňovať prorokmi predpovedaný Boží plán spásy – záchrany človeka.

Božie slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami – ako jeden z nás, na tejto hriechom poznačenej planéte Zem. Hospodin zvolil skutočne tie svoje cesty, ktoré prevyšujú naše cesty

a myšlienky, ktoré prevyšujú naše myšlienky, aby pripravil pre svoj , dobre stvorený, ale do hriechu a bludov, modlárstva a zvráteného myslenia, padnutý svet.

Originálnym, ľudsky nenapodobiteľným spôsobom prišlo to Jeho svetlo do tmy tohto sveta. A to, že tá tma ho tu čakala a sprevádzala od narodenia až po Golgotský kríž – nemusíme pochybovať. Ved' ho čakala maštal', sprevádzali ohovárania, nenávisť, závisť, zrada, výsmech, umučenie. A predsa Ono zostalo v každej situácii Svetlom. Presvietilo aj tú maštal', a už vtedy sa z Neho mohli tešiť všetci tí, ktorým v srdciach ešte zostala aspoň túžba po добрôte, o ktorých platilo a platí i dnes: „ a na zemi pokoj ľudom dobrej vôle.“

Dnešný text hovorí o človeku dobrej vôle, ktorý z celých svojich síl horlil za spravodlivosť, pravdu, posvätený život podľa Božej vôle a v tomto boji aj padol. Ako píše evanjelista: „Bol človek, ktorého poslal Boh; menoval sa Ján. Tento prišiel na svedectvo: svedčiť o svetle, aby všetci uverili skrze neho. On sám nebol to svetlo, len svedčiť mal o svetle.“

A tu vidieť obrovský rozdiel medzi nami – ľuďmi a medzi Ježišom. A to aj medzi tými najlepšími ľuďmi, dobrodincami, svätcami, ako ich neraz nazývame. O Jánovi Krstiteľovi Pán Ježiš dokonca povedal, že bol najväčší z narodených zo ženy, teda najväčší človek – a predsa nemal sily zmeniť tento svet, dokázal len „svedčiť“ o tom, ktorý to dokáže, ktorého hviezda a svetlo sa neobmedzuje na telesnú schránku podliehajúcu skaze, smrti a zániku.

Ján to pochopil! Žiaľ to mnohí to nepochopili a nechápu ani dnes a tak sa aj správali a správajú. Stačí to spomenúť Herodesa, ktorý chcel dokonca toto Svetlo zničiť a v dejinách mal hojne nasledovníkov. Boli rafinovaní, mali moc, plány, mašinerie, tajnú políciu – ale nepodarilo sa im to! Boli aj takí, ktorí toto Svetlo chceli využiť, lebo cítili akú má moc, čo vyžaruje, ale toto svetlo nenasledovali, nanajvýš sa k Nemu hlásili, keď im to vyhovovalo. A robia to i dnes! Ved' sa dá využiť obchodne, na reklamu, politicky, v duchovnej sfére ako nejakú medicínu, atď...(akože sa blížia ku Kristovi ale fakticky ho znevažujú a seba vyzdvihujú)

Ale aj toto časom prináša len niečo plytké, trápne, dočasné.

Ján pochopil a ukazuje aj nám, ako treba chápať a prijímať to večné Božie Svetlo On musí rásť a ja sa umenšovať!“

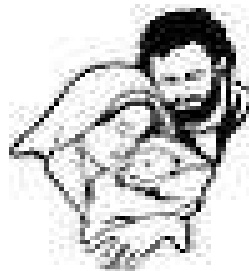
A pochopil to aj evanjelista Ján a jeho slová nás povzbudzujú práve ku takémuto prijatiu Krista Pána. Aby nás menil, presvecoval, aby mal v našom živote rozhodujúce slovo!

„Bolo však pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prichádzajúceho na svet. Bolo vo svete a svet Ním povstal, ale svet Ho nepoznal. Do svojho vlastného prišiel, a Jeho vlastní Ho neprijali. Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno, ktorí boli splodení nie z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha. A to Slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami, a my sme hľadeli na Jeho slávu ako na slávu jednorodného od Otca, (bolo) plné milosti a pravdy.“ Ján 9 – 14

Nedajme sa pomýliť svetielkami a zábleskami tohto sveta. Kresťania nemusia vysvecovať a osvetľovať svoje domy – ale mali by vysvietiť a presvietiť svoje srdcia a mysle Tým Nebeským Svetlom – Kristom Pánom.

Amen

I. Novomestský

SLOVO NA ÚVOD

Ako je Bohu na zemi?

„Boh si hovie na nebi, zatiaľ, čo my sa trápime tu na zemi“. Takéto slová sú často adresované nášmu Stvoriteľovi. Smutné je, že takto zmýšľajú aj ľudia, ktorí sa hlásia k cirkvi alebo náboženstvu.

Keď som bol malý chlapec, počúval som rozhovor dvoch starších ľudí. „Ako je to možné, že tí kozmonauti tam toho Boha nenašli?“ Ten druhý vtipne odpovedal: „Boh sa prišiel pozrieť na zem, tak sa minuli.“

Priznám sa, že vtedy mi tento rozhovor narobil v hlave poriadny zmätok. Rodičia ma učili, že Boh je na nebi a všetko odtiaľ vidí. Keď som si na tento príbeh spomenul a zamyslel som sa nad ním, zisťujem, že ten druhý páňko mal v podstate pravdu.

Ved' Boh prišiel, chodil a aj v súčasnosti pôsobí na zemi svojím svätým Duchom. Keď Boh prišiel na zem, nerobil žiaden „humbuk“, neprišiel na rakete a ani nechcel pochytať a pobiť neveriacich.

Boh prišiel, aby priniesol pokoj a zachránil tých, čo sa zachrániť chcú.

Človek by však Boha najradšej z neba strhol a zo zeme vyhnal.

Ľudia však v tom čase, keď Boží Syn prišiel na svet, mali celkom iné starosti. Prebiehalo sčítanie ľudu a s ním aj nové otázky. „Čo nám to zas prinesie?“ A tak si Božích poslov a ich trápenie ani veľmi nevšimli. Keď sa však Herodes od mudrcov dozvedel, že to dieťa má byť veľmi vplyvný človek, nevidel v ňom záchrancu alebo nositeľa pokoja, ale videl konkurenciu, ktorú treba zlikvidovať.

A Boh musel utekať pred človekom. Aj vianočný príbeh o narodení Spasiteľa o človeku – o nás veľa prezrádza. Preto si položme otázku: „Ako sa Boží Duch medzi nami cíti?“

Čo nám ponúka a ako reagujeme? Aj tieto Vianoce prichádza so svojím pokojom a záchranou pre všetkých. Ako sa bude medzi nami cítiť?

V. Malý

SPOLOČNE SA MODLÍME

- Ďakujem, Otče, že si veľký, mocný a večný. Vďaka za Tvojho Syna a večný príbytok, ktorý si pre nás pripravil v nebi. Prosím, daj, aby sme na to pamätali každý deň.

Ajhl'a, počneš, porodíš syna a dáš Mu meno Ježiš. Bude veľký, Synom Najvyššieho sa bude volať a Pán Boh Mu dá trón Jeho otca Dávida. Bude kraľovať nad domom Jákobovým naveky a Jeho kráľovstvu nebude konca. (Luk. 1,31-33)

- Pane, odpusť mi, prosím, moju pýchu, moju sebeckosť, môj egoizmus. Odpusť mi, že si často nectím svojich pozemských rodičov a nie ešte o to menej Teba, Pane. Prosím, vyuč ma úcte a bázni pred Tebou.

Syn si ctí otca, sluha svojho pána. Ak som ja Otcom, kde je úcta voči mne? Ak som ja Pánom, kde je bázeň predou mnou? sputuje sa Hospodin mocností. (Malachiáš 1,6a)

- Pane, ďakujem za Tvoju lásku k nám. Ďakujem, že si nám poslal svojho Syna a v Ňom nám ukázal dokonalú lásku. Pane, naplň ma svojou láskou a nauč ma rozdávať Tvoju lásku aj ľuďom okolo mňa. Nauč ma, prosím, riešiť veci s láskou a v pokoji.

Preto čokoľvek chcete, aby vám ľudia činili, čiňte im aj vy, lebo to je zákon aj proroci. (Mt. 7,12)

Existencia našej cirkvi

Pri jednej návšteve sa ma staršia sestra z nášho cirkevného zboru spýtala, či naša cirkev náhodou nezahynie..... Nechodí už do kostola, lebo zdravotný stav jej to nedovoľuje a má strach, aby sa tak nestalo.. Je to veriacca žena, ktorá má pokoru a veľkú bázeň pred Pánom Bohom. Hovorila, že všade v rôznych médiách i v rádiu, ktoré pravidelne počúva a sleduje, sa stále objavujú kázne a slová katolíckej cirkvi, a to ju veľmi znepokojuje..

Ja som ju upokojovala, že sa tak nestane, že chodí síce do kostola hŕstka ľudí na evanjelické služby Božie, ale sú to ľudia, ktorí ochotne a nezištne udržujú náš cirkevný zbor i naše spoločenstvo. Takisto predstavitelia našej cirkvi to nemajú ľahké, lebo bojujú s dennodennými starosťami, aby cirkev vydržala. Je to však na zamyslenie, lebo počet členov nestúpa, skôr naopak.... Nie som však kompetentná, aby som súdila a riešila tieto pohľady, ale si myslím, že je to len a len na nás všetkých ako to dopadne, a hlavne aby sme to dedičstvo našich predkov odovzdali ďalej...Boli nám ozajstným príkladom, mali omnoho horšie podmienky a naša cirkev to obstála. Boli verní a hlavne vytrvalí vo viere a to nám mnohokrát chýba.....

Keď je človek z toho všetkého veľmi smutný, zrazu počuje v médiách z úst vzdelaných múdrych ľudí, že všetko, čo máme - máme od Pána Boha, tak je nám akosi ľahšie žiť na tomto svete, nič sa nezdá byť márne.....nie sme sami...

Musím však priznať, že v rádiu som si aj ja všimla, že prevládajú katolícke nedeľné služby, oproti evanjelickým.. Čím to je, že stále sú v prevahe? Akosi viacej ustupujeme a sme stále v pozadí ... ..

Všetci na celej zemi máme spoločného Pána Boha, ktorý, ak Mu to dovolíme, nás ochráni, ale i napomenie v tú pravú chvíľu a určite ak budeme chcieť a budeme vytrvalí, ochráni aj naše spoločenstvo, musíme Mu však k tomu napomôcť.....

em

reakcia:

Som veľmi vďačná sestre Evke, že napísala, tento článok - tak autentický a horúci. Zaznelo v ňom niekoľko otázok.

Ako to dopadne s našou cirkvou?

Cirkev - to sme my, jej členovia. Každý z nás je bunkou tela nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. A to je ten najväčší problém. Všimnime si, koľko mŕtvych buniek je na tele nášho Pána. On ako Hlava sa snaží nám hovoriť čo máme robiť a ako to máme robiť. Ale my to neakceptujeme, dokonca niektorí sa s Ním prestali aj rozprávať - modliť sa, ako by im On ublížil. Vieme, že odumreté bunky na pokožke napr. musíme odstrániť, alebo samé odpadávajú. Tak mi to pripadá aj v Kristovej cirkvi. **Nie našej ale Kristovej cirkvi! Kristova cirkev je iba jedna - tá našimi**

očami neviditeľná. Je jedno v akej kresťanskej cirkvi sme boli pokrstení, dôležité je, aby sme svoj život odovzdali Pánovi Ježišovi. Vtedy sme živou bunkou Jeho tela, ktorá vie, aká je jej úloha. *„Kristus miloval cirkev a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil, očistiac ju kúpeľom vody skrze slovo,... Ved’ nikto nikdy nemal v nenávisti svoje telo, ale ho živí a opatruje, ako aj Kristus cirkev; lebo sme údmi Jeho tela.“ Ef 5;25b,26a,29-30*

Prečo má katolícka cirkev väčšie zastúpenie v médiách?

To, že protestantské cirkvi majú tak málo priestoru v médiách, je výsledok nášho nízkeho počtu. Ved’ pri poslednom sčítaní ľudu nás z celkového počtu cirkví a náboženských spoločností bolo ledva 7 %. Preto sa nemôžeme diviť, že bola urobená v rozhlase a televízii taká dohoda ako platí dodnes. Nedeľné rozhlasové služby Božie bývajú približne raz v mesiaci. Čo by sme aj viac chceli, keď sa nás tak málo hlási k cirkvi?

Chyba sa stala niekde v nás, keď sme sa v minulom režime tak veľmi chceli angažovať, až sme zabudli na Pána Boha. Priznajme si, že v nás stále prebýva protestantský a revolučný duch, len škoda, že tak revolučne nebojujeme aj teraz za vieru v Pána Boha. Nezávid’me preto katolíkom – ich je naozaj veľa (tým nechcem hodnotiť aj kvalitu viery).

Nemusíme sa báť, že naša cirkev zahynie, keď sa nebude prezentovať tak ako niektoré iné spoločenstvá. Sila skutočnej viery je ohromná a máme predsa zaslúbenie od Pána Ježiša :

„A ja ti hovorím: Ty si Peter, a na tej skale postavím svoju cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.“ Mt 16;18

Apoštolova modlitba za cirkevný zbor (Ef 3; 14 – 21)

Preto kľakám na kolená pred Otcom, po ktorom sa volá každá rodina na nebi aj na zemi; aby vám podľa bohatstva svojej slávy dal skrze svojho Ducha mocne zosilniť na vnútornom človeku; aby Kristus prebýval vierou vo vašich srdciach, a vy, zakorenení a založení v láske, aby ste mohli so všetkými svätými vystihnúť, aká je to šírka a dĺžka, výška a hĺbka, a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje všetko poznanie; aby ste sa dali naplniť celou Božou plnosťou.

Tomu však, ktorý môže nad toto všetko urobiť omnoho viac, ako my prosíme alebo rozumieme, a to podľa moci, ktorá pôsobí v nás, Tomu buď sláva v cirkvi a v Kristovi Ježišovi po všetky pokolenia až naveky vekov. Amen.

Vianoce

Keď všetci sme blízki, je tu čas vianočný. Ale Vianoce to nie sú len darčeky a krásne prestretý stôl. Je to predovšetkým láska, porozumenie, pokoj a šťastie.

Vianočný čas má svoje neopakovateľné magické čaro a krásu. Počas nich sme akýsi lepší, túžime po tom, aby nás mal niekto rád, aby nám porozumel, aby nás pochopil. A viac ako inokedy sa snažíme rozdávať chvíle zo svojho života, svoje priateľstvo, pocit spolupatričnosti, rozdávať svoju lásku.

Radosť z príchodu Božej Lásky nech nám prenikne srdce i dušu a Boží pokoj, ochrana, porozumenie, nech nás sprevádzajú každý deň v Novom roku.

*Na Vianoce, keď svet zaplesá,
Nech sa sklonia i k nám nebesá,
obdaria vás svätým pokojom.
Radosť, sila z tohto pokoja
v Novom roku nech vás vyzbroja - túžbou začať život po novom.*

VF

RUBRIKA PRE DETI

Ahojte deti

Ako dieťa som mala veľmi rada rozprávky a rôzne príbehy. Ešte aj dnes si rada pozriem rozprávku a tým sa možno na chvíľu vrátim do detských čias. V poslednej dobe som príbehy začala aj písať a veľmi rada ich venujem vám deťom.

Preto vám venujem vianočný príbeh, ktorý sa vám, dúfam, bude páčiť.

NAJKRAJŠIE VIANOCE

Andrejka a Anička sú dvojčky, ktoré majú vlásky už skoro po plecيا. Mamička ich do školy obliekala rovnako, hoci vlásky im niekedy učeše inak, aby ich ostatní ľahšie rozpoznali.

Rady pomáhajú svojim rodičom i starej mame, ktorá býva s nimi.

A hoci tváričky majú rovnaké, každá z nich je iná. Anička má rada ružovú farbu a je skôr tichšia. Andrejka zasa fialovú a stále behá a niečo rozpráva – ani chvíľu neposedí. Ale jedna bez druhej nevydržia ani chvíľu. Hrajú sa spolu a v škole sedia v jednej lavici. Pomáhajú si, ale niekedy sa stane, že sa pohádajú, no vždy sa udoberia. Veď sú predsa sestry.

Minulé Vianoce ozdobovali stromček ešte so svojimi rodičmi, ale tento rok im rodičia sľúbili, že budú môcť sami. ...Ešte pred chvíľou boli obidve s mamou a starou mamou v kuchyni a pomáhali im s drobnými prácami. Anička, ktorú to zaujalo viac

ako sestričku, tam zostala, no a Andrejka sa rozhodla, že sa pôjde pozrieť, čo robí ocko. Prehľadala celý dom, ale nikde ho nenašla. Obliekla si teplú bundičku, rukavice, čižmy a vyšla von. Tam ju hlasným hav-hav privítal psík Beni, ktorý natešene vrtel chvostíkom, že sa vonku konečne niekto objavil.

Prešla všetky miesta, kde si myslela, že by ocko mohol byť. Dokonca aj dielničku, v ktorej často na niečom pracoval.

„Kam len mohol ísť?“ , spýtala sa nahlas sama seba.

„Hľadáš mňa?“ , počula za sebou ockov hlas. Prikývla. Všimla si, že za sebou má stromček.

„Tak pre stromček bol ocko, preto som ho nemohla nikde nájsť.“ , pomyslí si.

„Anička, pod' mi pomôcť ozdobiť stromček!“ , zakričí Andrejka na sestru. Tá rýchlo príbehne a pozoruje, ako dáva ocko stromček do stojana, aby pevne stál.

„A kde máme nejaké ozdoby?“ , spýta sa Anička.

O chvíľu s nimi prichádza mama a dievčatá sa púšťajú do ozdobovania. Salónky, ktoré ležia na stole v obývačke, vyzerajú veru lákavo. Obidve dievčatá však vedia,

že rodičia by sa veľmi hnevali, keby odrazu nejaké sladké ozdoby zmizli. Sviečky na stromček pripevnila

mama, dievčatá повеšali ozdoby, ešte ozdobné reťaze

a nakoniec ocko nasadí na vrcholec hviezdu. Stromček je hotový.

Vtedy prichádza stará mama, ktorá doteraz robila posledné úpravy na štedrovečernom stole.

„Pekne ste ho vyzdobili.“ , povie nahlas a usmeje sa na dievčatká. Mama S ockom súhlasne prikývnu. Dievčatá sú šťastné, že stromček sa všetkým páči.

„Babi? Aj kedysi, keď si ty bola dievčatko ste mali taký stromček?, spýta sa Anička a pritulí sa k starej mame. Všetci si posadajú a sú zvedaví, čo im bude stará mama rozprávať.

Tá sa zamyslí a odpovie: „Kedysi to bolo iné ako dnes. Stromček sme nemali taký veľký, ale úplne maličký. Stačilo nám to však. A ozdoby boli sušené ovocie, medovníky na nitke. Bolo to skromnejšie. Dnes sú všelijaké guličky, figúrky, sladkosti... Ľudia sa predbiehajú v tom, kto bude mať stromček drahší, farebnejší a modernejší. Na Štedrý večer chodili pastieri, spievali koledy a pre každú rodinu mali prichystaný verš. Na stole pre nich nechýbalo pohostenie.

Keď rodina prišla večer z kostola, večera sa začínala s modlitbou, potom nasledovala oblátka s medom, opekance s makom, kapustnica s hričmi, vyprázaná ryba, rôzne koláče, ovocie. Pri stole sedela celá rodina. Každý dostal aj štiepku jablka.

A podľa toho aké bolo počasie na Vianoce, predpovedalo sa aj na ostatné dni až mesiace.

Do kostola sme chodili pešo, niekedy aj niekoľko kilometrov. A snehu bývalo oveľa viacej ako dnes.“ „A čo darčeky, babi!?“ skočí do reči starej mame Andrejka. „Aj tie boli skromnejšie ako teraz. Dnes si deti želajú počítače, hry, telefóny, barbie...To vtedy nebolo. Pamätám si, že môj brat si veľmi želal drevený vláčik. A ja handrovú bábiku. Celý rok sme pomáhali rodičom, aby sme si darčeky zaslúžili. A keď prišiel správny čas, pod stromčekom sme si každý našli ten svoj darček.“ Mama pozrie na stolík, kde stoja hodiny. Odbíjajú piatu. „Musíme sa poponáhľať, inak zmeškáme do kostola.“ Povedala.

Všetci sa rýchlo dvíhajú z kresiel a utekajú sa obliekať. Keď prichádzajú ku kostolu, Andrejka s Aničkou si všimli ako je kostol krásne vysvietený. Niektorí ľudia postávajú vonku, iní vchádzajú dnu, lebo kostol sa začína rýchlo zaplňať.

...Pán farár rozpráva o narodení Ježiška – Božieho Syna. Spievajú pesničky, aby oslávili Jeho príchod na svet.

Doma po štedrovečernej večeri začali všetci rozbaľovať darčeky. Anička sa nahne k Andrejke a pošepká jej do ucha „Toto boli najkrajšie Vianoce.“ Tá sa usmeje a prikývne. Mama si obidve dievčatká pritiahne k sebe a povie: „Pán Ježiš nám dal najkrajší darček – sám seba a to, že tu môžeme byť teraz všetci spolu.“

**Byť bez Boha nie je múdre
ON je tu pre nás, je i v nás,
v srdci Ho máš
aj keď Ho nevnímaš.
On miluje každé dieťa,
Len Mu ver a presvedčí Ťa.**

E

Radostné Vianoce

Sesdíme pri Betleheme,

Každý z nás sa milo tvári,

Pánu Bohu ďakujeme.

užívame Božie dary.

Že sme zdraví, šťastní spolu,

Veď Ježiško maličký

Všetci máme dobrú vôľu.

nachystal nám balíčky.

V.F.

RUBRIKA PRE MLÁDEŽ

"Čo je to ezoterika?"

Pôvodný význam tohto slova znamená tajnú náuku pre zasvätených, ktorá slúži k získaniu zdravia, šťastia, sebazpoznania a k sebazdokonaleniu a v konečnom dôsledku ku spásu. V skutočnosti je to množstvo synkretických prúdov, ktoré sa tiahnu naprieč dejinami paralelne s veľkými náboženstvami. Nejedná sa o nejaké náboženstvo, ale o systém, ktorý chce byť alternatívou pre existujúce náboženstvá, ale bez nejakých štrukturálnych a dogmatických obmedzení. V podstate je to parazit, ktorý sa priživuje a čerpá isté prvky z náboženstva dominujúceho v tej - ktorej dobe alebo krajine. V našom prípade ide o kresťanstvo.

Strom poznania dobra a zla (v podstate „skúsenosť so všetkým“) – nespokojnosť človeka s tým poznaním, ktoré mu Boh dal – túžba „byť ako Boh“ na základe získania ukrytého poznania -diabol navádza človeka získať vlastnými silami „božské poznanie“ a neskôr aj nesmrteľnosť. Dôsledok ľudskej zvedavosti a nespokojnosti – strata osobného vzťahu s Bohom, strach, poznanie vlastnej ničotnosti, choroby, zatmenie rozumu a oslabenie vôle – dedičný hriech.

Toto pokušenie je otvorené až do dnešných dní. Ponuka spásneho ezoterického poznania, ktoré by pomohlo zbožšteniu človeka môžeme v rozličných obmenách vidieť takmer vo všetkých vrstvách dejín. Spomeniem niektoré z nich: astrológia, numerológia, veštenie, čarodejníctvo, atď.

- internet -

Hospodin nenávidí veštenie a iné praktiky pohanského sveta. Nájdeme to aj v Písme:

„Keď vojdeš do krajiny, ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh, neuč sa konat' podľa ohavností tamojších národov. Nech sa nenájde u teba taký, čo by syna alebo dcéru prevádzal ohňom, ani veštec, ani vykladač znamení, ani hádač, ani čarodejník, ani zaklínač, ani vyvolávač duchov, ani jasnovidec, ani kto by sa vypytoval mŕtvych. Lebo je Hospodinovi ohavný každý, kto robí tieto veci. Pre tieto ohavnosti ich vyháňa Hospodin, tvoj Boh, spreď teba. Bud' bezúhonný pred Hospodinom, svojím Bohom. Lebo tieto národy, ktoré máš vyhnat', počúvajú vykladačov znamení a veštcov. Tebe to však Hospodin, tvoj Boh, nedovolil.“ 5.M 18; 9 - 14

„Ved' vzburá je hriechom ako čarodejníctvo a kúzlo teráfov sa rovná odbojnosti. Lebo si zavrhol slovo Hospodina, On zavrhol teba, aby si nebol kráľom“ 1Sam 15;23

ZN

ZAŽILI SME

„JABLKOVÁ

PÁRTY“

Dňa 13. novembra sa naši mládežníci mohli zúčastniť „jablkovej párty“, ktorá sa uskutočnila v Krajnom na fare. Na začiatok sme si spolu zaspievali pár pesničiek a pomodlili sa k Bohu. Potom si niektorí mládežníci pripravili scénu, ktorú mali pekne premyslenú, a ktorou nám priblížili jeden známy príbeh z Biblie. Všetci sa taktiež mohli zapojiť do súťaží a samozrejme hlavným predmetom hier boli jablká ☺ Zabávali sme sa napríklad na tom, ako mládežníci iba pomocou úst vyťahovali jablká z misky plnej vody. Takže dobrá nálada určite nechýbala. No a nakoniec nás čakali jablkové dobroty, za ktoré ďakujeme.

ISKEJP

No a hneď v ďalšiu sobotu – 20.novembra sa uskutočnil výročný ISKEJP klub, ktorý navštevujeme už jeden rok. Tento mesiac sme sa stretli na Myjave. Téma partnerstvo zaujala určite každého. O láske a o všetkom, čo nám Boh dáva nám porozprávali partneri Maruška a Jožko. Tiež nám rozprávali o svojom vzťahu a o ich názoroch. Myslím si, že keďže bol ich príbeh pravdivý, každý si z tohto ISKEJPU niečo dobré vzal aj do toho svojho života.

DAR - HUMOR

Hostujúci kazateľ práve skončil sériu evanjelizačných zhromaždení v jednom dedinskom zbore. Členovia tej cirkvi boli takí chudobní, že mu nemohli zaplatiť jeho výdavky. A tak sa jeden zo starších rozhodol, že mu venuje svojho koňa. Nebolo možné odmietnuť, preto kazateľ za darovaného koňa srdečne poďakoval a chystal sa na cestu.

Bývalý majiteľ koňa si ho však zavolať a vysvetliť mu:

Toto je zvláštny kôň. Je vycvičený tak, že keď poviete „Chvála Bohu“, tak zrýchli a keď počuje „Aleluja“, zastaví.

Hostujúci kazateľ sľúbil, že dá na koňa pozor, rozlúčil sa, nasadol a hovorí: „Chvála Bohu“ a kôň sa pohol. Všetko bolo v poriadku až do chvíle, keď sa blížili k hlbokkej rokline. Kazateľ koňovi prikázal:

„Chvála Bohu“. Kôň zrýchlil. Kazateľ zakričal: „Chvála Bohu“. Kôň sa dal do cvalu. Kazateľ sa chytil za hlavu: „Poplietol som slová. Ako len znel ten príkaz na zastavenie?“

Kôň sa rúti k priepasti a kazateľ vykrikuje všetky slová, ktoré mu schádzajú na rozum:

„Amen“, „Hosana“, „Maranatha“ ... Nič nefunguje.

Náhle si spomenie na zázračné slovíčko. Rázne prikáže: „Aleluja“ a kôň sa zastaví pol metra pred okrajom hrozne hlbokkej priepasti. Spotený, ale šťastný kazateľ sa hlboko nadýchne, vdáčne pohliadne na nebo a povie: „Chvála Bohu“.

Paja

SVEDECTVO - vážne

Bol som vychovávaný v „katolíckej“ rodine, dnes by som ju nazval bežná rodina, ktorá sa hlási ku kresťanom, Kristovi. Raz za čas do kostola, raz do roka na polnočnú, večer „anjeličku môj strážničku“, na pohreboch stokrát „zdravas“ a pod.. A to je všetko. Takto si väčšina predstavuje život viery, život formálneho "kresťana". Vždy som vedel, že niečo, nejaký Boh, sila, existuje. Keďže som ho ako mladý človek nepotreboval, lebo som veril, že Boh je iba dobrý a nemôže ublížiť, žil som spokojným životom, tak ako ostatní. V 25-ťke som pomýšľal na ženbu, deti, rodinu. Mal som a mám milujúcu ženu, krásnych synov; prvý bol kvôli zvyklostiam krstený v Modrom kostolíku v Ba. Druhý už nie. Videl som v tom iba divadlo a Boha ako osobného Spasiteľa nepotrebujem. Veď mám všetko, čo len chcem, som v podstate úspešný, som zabezpečený, som zdravý, a hlavne som dobrý človek! Žijem tak ako všetci okolo mňa. Nemám problém s neverou, veď sme tolerantní, nie? Nemám problém s krádežami, veď tú ceruzku som poctivo nafasoval, nemám problém s kšeftami, veď šikovným patrí svet, nie? Všetko som ospravedlňoval tým, že aj iní tak žijú. *Stále Boha nepotrebujem*, vek 37. Zrazu prichádzajú problémy. Moja pýcha, že všetko zvládnem, aký som dobrý, keď sa správam tak ako ostatní, zapričiňuje pád. (Nie okamžitý, ale postupný) Pád, ktorý chápem až dnes. Rozhodol som sa opäť dokázať sebe a okoliu, že JA som ten, ktorý nie je na vine, a všetko sa vráti do starých koľají. Odišiel som od rodiny, detí. Vyše pol roka som žil s inou. Problém spel ku svojmu „koncu“ "Rozvod" .... Moja žena, ktorá sa predtým zaoberala tarotami, výkladmi snov, numerológiou a pod. brakom, našla Boha. Boha Biblie. Úprimne povedané, myslel som, že sa zbláznila, dala sa k jehovistom, či do inej sekty, mal som z toho chaos. Po jej obrátení a odovzdaní všetkých starostí

Bohu, po odpustení mne (o čom som nemal ani šajnu), som sa vrátil k rodine. Zbytočne by ste sa ma pýtali prečo. Sám to neviem. Vek 38. *Stále Boha nepotrebujem.* Ved' som krstený. Po mojom návrate sa začali diať veci, ktoré som nechápal. Našiel som prácu, chcel som pokračovať v prístupe k nej ako doteraz, bum a o mesiac som ju nemal. Znova som našiel prácu, už som si dával pozor, ale predsa som svoju hrdosť nedokázal potlačiť, zas som ju stratil. V tom čase, som nechápal pokoj a odpustenie zo strany mojej ženy. Hovorila mi o Kristovi, hovorila mi o pokání, hovorila všetko, čo píše Písmo. Moja odpoveď bola, ešte nie, teraz na to nemám čas, však keď bude Boh chcieť,..... Boh chcel.

Po roku som skončil v nemocnici, po dvoch dňoch, kedy som bol schopný vnímať svet okolo, som na lôžku dostal všetky vtedy dostupné komentáre k Biblii, i Bibliu samotnú. Tam už čas bol. Mal som možnosť a čas spoznávať Slovo Božie tak, ako som to sľuboval. Bol som síce na lôžku, ale občas som sa mohol pohybovať po chodbe spôsobom polomŕtveho slimáka, ťahajúceho za sebou stojan s hadicami, (niektoré končiace v žalúdku cestou cez nos, brrrr), a v tom čase prišlo k tomu, čomu hovorím "moment" obrátenia sa (potvrdenie toho, že Pán Ježiš je skutočný, že sa mi dal poznať), a čo Pán Ježiš nazýva znovuzrodenie. Jan 3:3-23. Raz večer sa blížila vizita... bol som zmierený s tým, že podľa rozhodnutia lekárov sa ešte zopár dní vyspím pod obľubujúcimi chemikáliami, ktoré mi sestričky promptne dodávali do môjho skleneného zásobníka, tróniaceho v závese nad mojou hlavou, a s nepríjemnými plastovými potrubiami, ktoré odvádzali moje vnútorné sekrety do plastových sáčkov, ktoré som mal podobne ako vojak zásobníky na vlastnom tele.... V tom čase som teoreticky poznal, o čom je viera, kto je (asi je) Kristus, a i keď som uznával jeho moc.... stále som sa domnieval, že Boh koná akosi plošne, každý z nás je kolieskom v jeho stroji, ktorý plní svoju funkciu, a ak ju náhodou neplní, jednoducho sa poláme a ide do šrotu ... Proste, princíp: jednotlivec sem, jednotlivec tam, ide predsa o cirkev ako takú ... vieru ako takú, a slová o tom, že pozná každé naše túžby, súženia, prosby, starosti... sa vzťahujú vlastne na všetkých a iba ku prospechu všetkých ... Pri tomto poznaní, po rozhovore s manželkou, ktorá ma denne navštevovala, po rozhovore o Písme, ktoré bolo už i u mňa na prvom mieste, som poprosil (spontánne) Boha presne takým spôsobom ako to Písmo a Boh vyžaduje..... Pane, viem že si, že si skutočný, že si Boh, že si za mňa zomrel, aby som i ja mohol mať večný život v Tvojej prítomnosti. Viem že som hriešny a ponúknuť Ti nemám čo, okrem svojej viery v dostatočnosť toho, čo mi oznamuješ a v Teba. Touto svojou vierou Ti chcem povedať, že verím všetkému, čo si urobil, ako ma miluješ, verím Tvojmu Slovu, verím, v Tvoju všemohúcnosť, lásku, milosť, ospravedlnenie, spasiteľný čin na Golgote a chcem byť Tvoj. Chcem aby si môj život ďalej riadil Ty, ak sa rozhodneš, že už tu nemám čo robiť, verím, že budem hneď pri Tebe, ak sa rozhodneš, že mám byť takým či onakým, beriem... tak ako si Ty bol poslušný svojmu Otcovi, chcem byť poslušný i ja Tebe, tak nech sa deje Tvoja vôľa, vôľa Božia. Približne po takejto modlitbe, prichádza vizita .... nemožné sa stáva skutočnosťou ... hadice miznú, potrubie sa stráca ... intravenózne podávané lieky sa menia na tabletky prijímané orálne .... To trvalo sakumprásk desať minút ...

Ostalo iba povedať **ĎAKUJEM**, verím, že si, a ďakujem, že si mi to potvrdil ... plakal som ako štvorročný chlapec, ktorý prišiel o futbalovú loptu ... alebo ako dospelý, ktorý niečo nájde, ktorému sa niečo splní, napr. nájde vlastné dieťa, ktoré pokladal za mŕtve ... plakal som od šťastia, od pocitu Božej prítomnosti ... už nebola cirkev an-block, už nebolo voľačo ... prišla chvíľa, kedy som sa vierou znovuzrodil, kedy som vierou priznal a uvedomil som si ... chvíľa, kedy na moje slová prišla odpoveď ... chvíľa, ktorá vyjadruje princíp, že je Boh a jednotlivec, niet medzi nimi žiaden sprostredkovateľ, že tak ako som teraz s Ním osobne, tak to už zostane do chvíľe, kým nebudem povolaný, aby som zložil účty zo svojho života. Kto to zažil, pochopí ... volal som manželke, plakal som i do telefónu, pred ostatnými pacientmi ... to sa nedá opísať... kto to nezažil, nepochopí ... celý svet mi bol ukradnutý ... Bol som iba ja a Boh.

-internet-

V NAŠOM ZBORE SME

Na poslednej ceste vypravadili: Jána Ochodnického z Krajného – Matejovca, 63 r.
Miloša Mikláša z Hrachovišťa, 59 r.
Pavla Halaša z Krajného – Matejovca, 62 r.
Annu Bartekovú z Korytnianskych Kopaníc, 73 r.

BOŽIE SLOVO V PRAXI - humor

V kláštore býval istý mních, ktorý aj na najbanálnejšiu vec vedel zacitovať niečo z Písma. Gvardián to považoval za zneuctenie a tak musel mních kľáčať s prázdny tanierom pri obede, kým ostatní jedli. Dvere do refektára boli otvorené a dnu vošiel oslík. Začal zňuchávať jedlo na stole. Prirodzene, bratia ho bili a odháňali. Tu povedal Gvardián: "Ak aj na toto budeš vedieť čosi zacitovať, môžeš s nami jesť!"

Mních povedal: "Medzi vlastných prišiel, vlastní ho neprijali."

INFORMÁCIE

- Na fare si môžete kúpiť: Tranovský kalendár – 2,60 eur
- Na Silvestra sa stretnú na fare tí, ktorí chcú privítať Nový rok so zábavou aj s modlitbami – každý je vítaný
- Ak máte nové inšpirácie a nápady, sem s nimi, radi ich v Nádeji uverejníme – akú novú rubriku by ste uvítali, čo by ste zmenili, čo by ste si radi prečítali,....

BOHOSLUŽOBNÉ A INÉ PODUJATIA V ZBORE

december 2010 – január 2011

- ◆ NEDELNÉ SLUŽBY BOŽIE ZAČÍNAJÚ O 8:45 HODINE
- ◆ DETSKÁ BESIEDKA BÝVA V NEDEĽU O 8:45 HODINE
- ◆ PRÍPRAVA KONFIRMANDOV BÝVA V SOBOTU O 17:00 HODINE
- ◆ MLÁDEŽ A DORAST BÝVA KAŽDÚ SOBOTU O 18:00 HODINE
- ◆ NEŠPORNÉ SLUŽBY BOŽIE :
  - KORYTNIANSKE KOPANICE – **5.12.2010 (AJ S VP) A 2.1.2011 O 14:30**
  - ŽADOVICA – **12.12. 2010 (AJ S VP) A 9.1.2011 O 14:30**
  - MATEJOVEC – **19.12. 2010 (AJ S VP) A 16.1.2011 O 14:30**
  - HRACHOVIŠTE – **24.12.2010 O 14:00 S VP A 30.1.2011 O 14:30**
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 17:30 HOD. – NÁCVIK SPEVOKOLU
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 18:30 HOD.– ADVENTNÁ VEČIEREŇ A BIBLICKÁ HODINA

Prečo Boh nemá titul CSc - humor

- Má iba jednu známu publikáciu.
- Tá je v hebrejčine.
- Nie sú v nej odkazy na ďalšie pramene.
- Nebola publikovaná v známom vedeckom časopise.
- Mnohí pochybujú o tom, že ju napísal osobne. Je nutné priznať, že je známa po celom svete, ale čo robil potom?
- Jeho schopnosť tímovej práce je veľmi obmedzená.
- Ostatným vedcom sa nepodarilo zopakovať jeho experimenty.
- Nepožiadaval etickú komisiu o súhlas s experimentovaním na ľuďoch.
- Keď sa mu jeden pokus nevydaril, pokúsil sa zahľadiť stopy utopením pokusných objektov.
- Jedinco, ktorí sa nechovali podľa očakávania, vyradil z pokusného súboru.
- Nechodil prednášať, iba odkázal študentom, čo si majú preštudovať.
- Nechal za seba učiť svojho syna.
- Prvých dvoch študentov vyhodil, pretože sa naučili niečo navyše.
- Aj keď má iba 10 požiadaviek, väčšina študentov v praktickom teste prepadne.
- Konzultácie poskytuje iba veľmi zriedka, a to ešte na vrcholku hory.

NÁDEJ V JASLIACH

Ó, Nádej, s Tebou sme
chceli ísť žitím všedným,

Nádej, čo nezomrie,
hoc vyschnú rieky, moria,
žiar slnka pohasne,
polárne ľady zhoria,
tú Nádej vesmíru
a Nádej neba, zeme,
tú Nádej nádejí
zriem v jasliach v Betleheme.

a Ty najlepšie vieš,
či sme Ti boli verní;
aj ja som klesal, viem,
ó Nádej v Betleheme,
Ty na to nehľadiac
toľko liet si ma verne
chránila v živote,
ó Nádej – Kriste, Tvoj dych
cítil som v tých, čos dal...

Tomáš Gáll

Nádej, časopis pre vnútornú potrebu cirkevného zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajnom. Pripravuje redakčná rada, ktorej môžete zasielať písomné príspevky do časopisu. Cena výtlačku 0,33,- eur. Ďakujeme za vašu priazeň. www.ecavkrajne.sk